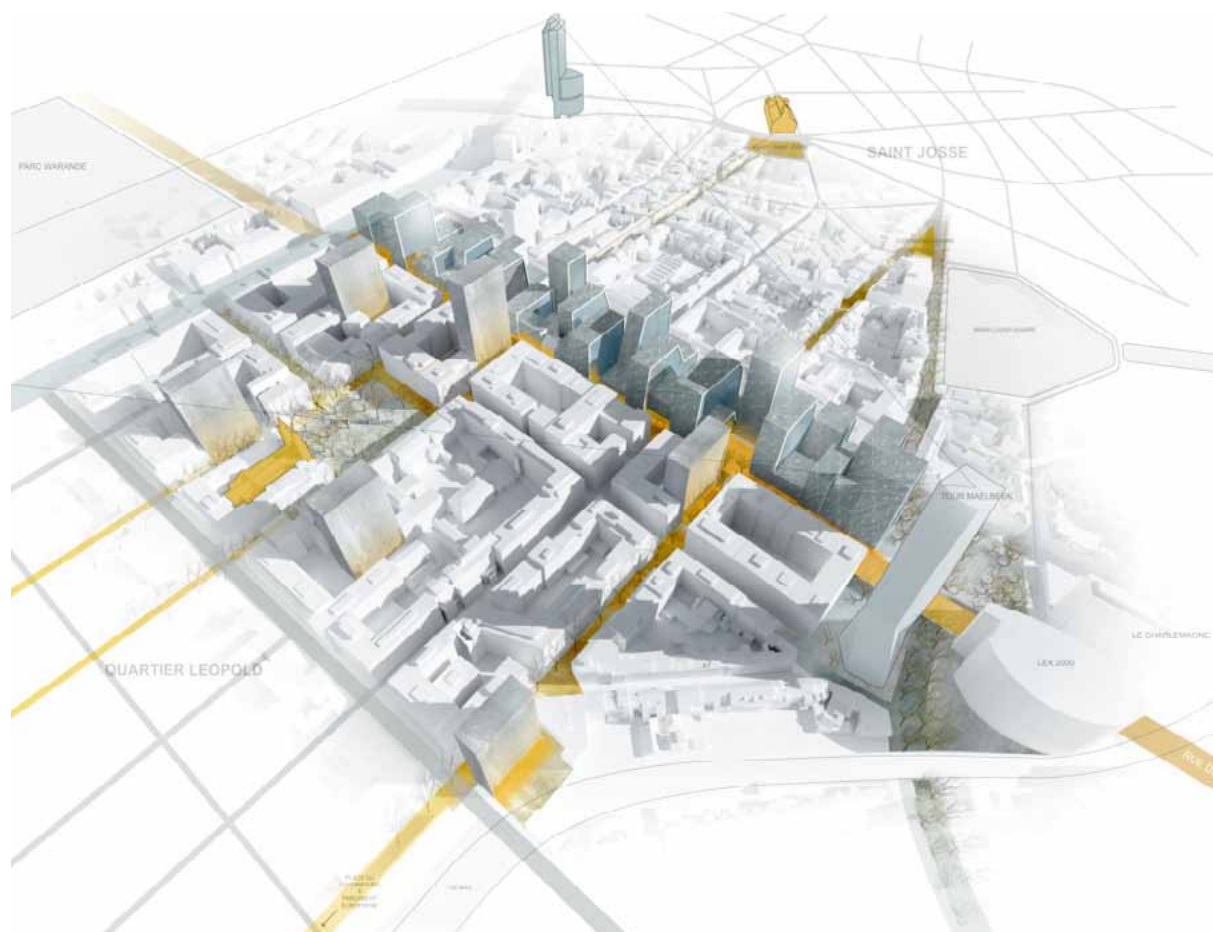

Stadsproject Wetstraat, Brussel

stedelijk project voor een visie op de ruimte 'Wetstraat', met het oog op het verhogen van de vloeroppervlakte met 390.000 m² tot een verdubbelde V/T van 8, in functie van mogelijke kantooruitbreiding van de Europese Commissie oppervlakte 11 ha, niet weerhouden wedstrijdontwerp 2008, opdrachtgever: Brussels Hoofdstedelijk Gewest en Europese Commissie

Stadsproject Wetstraat, Brussel

Het studiegebied is een onderdeel van de Leopoldswijk. Deze negentiende-eeuwse stadsuitbreiding van Brussel vormt een grid/raster met een markant onderscheid tussen de NZ en OW richting in dit grid. De noord-zuid gerichte straten (evenwijdig aan de kleine ring) hebben duidelijk enkel een lokaal belang. Ze verbinden het noordelijker stadsweefsel van St. Joost over de Leopoldswijk heen met het zuidelijker gelegen stadsweefsel van Elsene. De bestrating van het merendeel van deze straten is tot op vandaag kasseien, als was het een aanduiding van het secundaire karakter van deze straten waar –ondanks de immobiliënbonanza in de Leopoldswijk- de tijd een beetje blijft stilstaan. De oost-west gerichte straten zijn van een ander aard. Door de band zijn ze breder. Hun rol speelt zich niet op lokaal, maar op bovenlokaal af.

Het eigene van het grid van de Leopoldswijk is dat het op interessante wijze lokaal en bovenlokaal, weefsel en stadsstructuur, stilstand en beweging samenbrengt in één samenhangende figuur. De stedelijke figuur van de Leopoldswijk heeft dus de inherente kwaliteit om water en vuur, lokaal en bovenlokaal samen te brengen - een eigenschap die bij het herbergen van een bovenlokaal element buiten categorie als de Europese Unie erg van pas komt.

De reeks bouwblokken tussen de Jozef II- en de Wetstraat vormen een bijzondere beëindiging van de Leopoldswijk. De meeste NZ-straten van de Leopoldswijk lopen dood op deze strip. Overigens kent deze strip ook minder NZ-/dwaarsstraten dan de rest van de Leopoldswijk.

In zekere zin zou men kunnen stellen dat het weefsel van de Leopoldswijk hier over het meer noordelijk gelegen weefsel van St. Joost en van de Squares wordt geschoven. Ten Noorden van de Jozef II – straat is het gemengde, ietwat onregelmatig gevormde woonweefsel met zijn karakteristieke pleintjes en plekken met menselijke schaal tot op vandaag dominant. Kleinschaligheid geeft hier aanleiding tot een even fijnmazig als gevarieerd stedelijk leven. Ten Zuiden van de Jozef II –straat muteerde het gros van het weefsel doorheen opeenvolgende golven van kantoorontwikkeling evenwel tot een grijze, ietwat banale maar erg massale kantoorwijk in middelhoogbouw van middelmatige, zometer mediocre kwaliteit. Grote schaal staat hier centraal.

Het ontwerp pikt deze kwaliteit op en versterkt ze door een tweevoudige ontwikkelingsstrategie: (1) de ontwikkeling van een superstrip (Jozef II-Wetstraat) waarbij kan worden ingespeeld op de bestaande eigendomstructuur om een proces van transformatie te initiëren, (2) de ontwikkeling van plekken van 'afwijking' langsheen de NZ-straten in de Leopoldswijk. Deze tweevoudige ontwikkelingsstrategie kan perfect opgestart worden in het aangewezen studiegebied (om zich eventueel later verder door te zetten in de Leopoldswijk).

Een assymetrisch profiel voor de Wetstraat ondersteunt deze strategie. De strip Jozef II- en Wetstraat vormt dus de focus voor een geconcentreerde (en gecontroleerde) dichtheitsverhoging ten behoeve van de Europese administratie.

WIT architecten in samenwerking met Fletcher-Priest Architects, ARUP, Davis Langdon

